

JA VI ELSKER

Ja vi elsker dette landet, som det stiger frem
Furet, værbitt over vannet, med de tusen hjem
Elsker, elsker det og tenker på vår far og mor
Og den sagnatt som senker drømme på vår jord
Og den sagnatt som senker, senker drømme på vår jord

Norske mann i hus og hytte, takk din store Gud
Landet ville han beskytte, skjønt det mørkt så ut
Alt kva fedrene har kjempet, mødrene har grett
Har den Herre stille lempet, så vi vant vår rett
Har den Herre stille lempet, så vi vant, vi vant vår rett

Ja vi elsker dette landet, som det stiger frem
Furet, værbitt over vannet, med de tusen hjem
Og som fedres kamp har hevet, det av nød til seir
Også vi når det blir krevet, for dets fred slå leir
Også vi når det blir krevet, for dets fred, dets fred slå leir

FAGERT ER LANDET

Fagert er landet du oss gav,
Herre vår Gud og vår Fader!
Fagert det stig av blåe hav,
Soli ho sprett og ho glader,
Signar vårt land i nord og sud
Soleis di åsyn lyser, Gud,
Yver vårt Noreg i nåde

Signa då Gud, vårt folk og land,
Signa vårt strev og vår møda.
Signa kvar ærleg arbeidshand,
Signa vår åker med grøda!
Gud, utan deg den vesle urt
Veiknar og visnar, bleiknar burt
Ver du oss ljuset og livet.

GUD SIGNE VÅRT DYRE FEDRELAND

Gud signe vårt dyre fedreland,
Og lat det som hagen bløma!
Lat lysa din fred frå fjell til strand,
Og vinter for vårsol røma!
Lat folket som brødre saman bu,
Som kristne dei kan seg søma.

No er det i Noreg atter dag
Med vårsol og song i skogen.
Om sædet enn gror på ymist lag,
Det brydder då etter plogen.
Så signe då Gud den gode sæd,
Til groen ein gong er mogen.

HEMSEDAL

Mel: Dei gamle fjell i syngom

Eg veit ein dal imellom fjell
Med berg og gråsteinsur
Der tindar stig og fossar fell
I ven og vill natur
Og denne dalen er oss kjær
Og denne heimen god
For ingen stad slik hugnad er
Som der vår vogge stod

Dei fagre fjell i sør og nord
Er dalens beste vern
Med hydnefossen ven og stor
Og djupe, stille tjern
Som drøymer stilt innunder kvelv
Når dagen andar ut
I sus og song frå Heimsil elv
Og svale vind frå nut

Vel var det slit og tronge kår
I mang ein tidebolk
Og lenge mellom haust og vår
For både fe og folk
Men heimegrend og gard og støl
Var vondt å skiljast ved
Og difor vart ein hemsedal
Til sol bak fjell gjekk ned

Dei gamle ætter seig i grav
Frå vegen tung og bratt
Då dei la ned sin ferdastav
Tok nye krefter fatt
Og vart det stundom tap og tjon
Og løna heller skral,
Så lyste lell ei framtidsvon
For fagre Hemsedal

Og framtidsvona lyser enn
For heim og ættegard.
I hug og hjarta kjærleik brenn
Til det som er og var.
Den gode arven gøymast må
Og odlast i sin grunn,
Men kveik og kraft og signing få
Frå livsens helsebrunn.

